

ÎNCHEIERE

12 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător – Svetlana Filincova

Judecători – Iurie Bejenaru, Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Josan Vasile, în interesele SC „Montes Grup” SRL,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a SC „Montes Grup” SRL împotriva Ministerului Justiției cu privire la recunoașterea refuzului ca fiind ilegal și obligarea pârâtului să includă în lista actelor normative ce urmează a fi monitorizate în anul 2017 a Hotărârii Guvernului nr.851 din 21.09.2010 „Cu privire la edificarea compoziției sculpturale „Voievodul Mircea cel Bătrân”,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de SC „Montes Grup” SRL și menținută hotărârea Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 08 iulie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 27 mai 2016, SC „Montes Grup” SRL a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției cu privire la recunoașterea refuzului ca fiind ilegal și obligarea pârâtului să includă în lista actelor normative ce urmează a fi monitorizate în anul 2017 a Hotărârii Guvernului nr. 851 din 21.09.2010 „Cu privire la edificarea compoziției sculpturale „Voievodul Mircea cel Bătrân”.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la data de 20 august 2009, prin decizia irevocabilă a Curții de Apel Chișinău, menținută în vigoare prin decizia Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 09 decembrie 2009, Consiliul municipal Chișinău a fost obligat să atribuie SC „Montes Grup” SRL în arendă terenul cu suprafața de 0,05 ha, teren adiacent bunului său imobil situat pe adresa: mun. Chișinău, str. A. Russo 65/1, la intersecția străzii Alecu Russo cu bulevardul Mircea cel Bătrân.

La data de 21 septembrie 2010, în temeiul deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 61/6 din 19.12.2006 privind edificarea și amplasarea compoziției

sculpturale „Voievodul Mircea cel Bătrân”, la propunerea Ministerului Culturii a RM, Guvernul RM a adoptat Hotărârea nr. 851/2010.

Prin demersul Primăriei mun. Chișinău nr. 06-111/3186/09 din 14 decembrie 2011, SC „Montes Grup” SRL a fost informat că întru executarea documentului executoriu nr.3-2758/09 din 20 august 2009 și examinarea de mai departe a proiectului deciziei Consiliului mun. Chișinău, este necesar să se adreseze Guvernului Republicii Moldova cu propuneri privind operarea modificărilor sau anularea Hotărârii de Guvern nr. 851 din 21 septembrie 2010 „Cu privire la edificarea compoziției sculpturale „Voievodul Mircea cel Bătrân”, dat fiind faptul că acest act juridic servește drept impediment pentru Consiliul mun. Chișinău întru executarea documentului executoriu nr. 3-2758/09 din 20 august 2009, lucru constatat și prin Decizia Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 30 aprilie 2014, dosarul nr. 2ra-1250/14.

Susține că legislația în vigoare prevede reexaminarea actelor normative emise cu o periodicitate de cel puțin o dată la 2 ani sau conform prevederilor art.18 lit. a) Legii monumentelor de for public nr.192 din 30 septembrie 2011, Guvernul urma în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi să aducă actele sale normative în concordanță cu prezenta lege, inclusiv a Hotărârii Guvernului nr. 851/2010.

În urma unei reexaminări, în baza Legii nr. 317 din 18 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale art. 22 pct. 4), puteau fi înaintate propuneri de modificare și completare a actului normativ în vederea actualizării lor sau Hotărârea Guvernului nr. 851/2010 putea fi inclusă în întregime în lista actelor care se abrogă din motiv că și-a pierdut valoarea în temeiul art. 66 pct. 9 al aceleiași legi.

Astfel, în urma reexaminării Hotărârii Guvernului nr. 851/2010 putea fi constatată caducitatea acestui act, temei servind decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 61/6 din 19 decembrie 2006 privind edificarea și amplasarea compoziției sculpturale „Voievodul Mircea cel Bătrân”, care a fost anulată prin Hotărârea Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2011. Totodată, Legea monumentelor de for public nr. 192 din 30 septembrie 2011, prin art. 7 p. 3) prevede că lucrările de edificare a monumentelor de for public vor începe după avizarea proiectului zonei de protecție de către Ministerul Culturii al RM. Tot această lege prin art. 8 stabilește că pentru fiecare monument de for public se instituie și se delimitează, prin documentația de urbanism și de amenajare a teritoriului și prin cea cadastrală, zona lui de protecție stabilită perimetral, de jur împrejurul monumentului, pe o rază de la 50 la 100 m, în funcție de particularitățile cadrului urbanistic și/sau natural existent, precum și de caracteristicile monumentului de for public. Astfel, se constată imposibilitatea instituirii zonei de protecție și ca urmare începerea lucrărilor de edificare pentru compoziția la care se referă Hotărârea Guvernului nr.851 din 21 septembrie 2010

„Cu privire la edificarea compoziției sculpturale „Voievodul Mircea cel Bătrân”, ceea ce demonstrează caducitatea actului dat.

Pe terenul rezervat pentru edificarea și amplasarea compoziției sculpturale „Voievodul Mircea cel Bătrân” potrivit deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 61/6 din 19 decembrie 2006, conform certificatului din 25 ianuarie 2016 a OCT Chișinău a fost construit în baza autorizației de construire nr.12 din 09 februarie 2009, și înregistrat la data de 28 aprilie 2011, bunul imobil cu numărul cadastral 010031207901.

Astfel, potrivit art. 19 lit. e) al Legii nr. 317 din 18.07.2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, acțiunea Hotărârii Guvernului nr. 851/2010 urma să înceteze. Până în prezent aceste acțiuni obligatorii de reexaminare și aducerea actelor normative în concordanță cu Legea monumentelor de for public nr. 192 din 30.09.2011 nu au fost efectuate.

Din acest motiv, în scopul identificării cauzelor care generează inaplicabilitatea Hotărârii Guvernului nr.851/2010 și a faptului dacă s-a schimbat sau nu situația comparativ cu situația premergătoare adoptării actului normativ menționat, reclamantul s-a adresat Ministerului Justiției a RM cu cererea nr.06/MJ din 28 martie 2016, în care a solicitat includerea Hotărârii Guvernului nr.851/2010 în lista actelor normative ce urmează a fi monitorizate în anul 2017, conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1181 din 22 decembrie 2010 privind monitorizarea procesului de implementare a legislației art. 6 p. 1), care prevede că Ministerul Justiției a RM elaborează anual proiectul hotărârii de Guvern privind aprobarea listei actelor legislative și normative care urmează a fi monitorizate, precum și a organelor centrale de specialitate ale administrației publice care vor efectua monitorizarea fiecărui act normativ și a termenelor de realizare a monitorizării și pct. 5 subpct.2) al Anexei la Hotărârea Guvernului nr.1181 din 22 decembrie 2010 privind monitorizarea procesului de implementare a legislației, care prevede că lista actelor normative ce urmează a fi monitorizate se elaborează ținând cont de solicitările autorităților și instituțiilor publice, de dezbaterile în mass-media, de solicitările sectorului privat, ale organizațiilor necomerciale și ale altor persoane și a pct. 3 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 59 din 04 februarie 2016 cu privire la aprobarea listei actelor normative care vor fi monitorizate de către organele centrale de specialitate ale administrației publice pe parcursul anului 2016, cu scopul identificării cauzelor care generează inaplicabilitatea actului normativ și a faptului dacă s-a schimbat sau nu situația comparativ cu situația premergătoare adoptării actului normativ monitorizat, ceea ce este prevăzut de pct. 3 subpct. 4) al Anexei la Hotărârea Guvernului nr. 1181 din 22 decembrie 2010 privind monitorizarea procesului de implementare a legislației.

Prin răspunsul nr.03/4988 din 12 aprilie 2016, Ministerul Justiției al RM a refuzat satisfacerea solicitării reclamantului, motiv din care ultimul a depus către Ministerul Justiției a RM cererea prealabilă nr. 07/MJ din 14 aprilie 2016.

Prin răspunsul nr.03/5731 din 28 aprilie 2016, pârâtul din nou a refuzat în satisfacerea cererii prealabile.

Prin urmare, reclamantul SC „Montes Grup” SRL a solicitat instanței de judecată recunoașterea refuzului ca fiind ilegal și obligarea Ministerului Justiției al RM să includă în lista actelor normative ce urmează a fi monitorizate în anul 2017 a Hotărârii Guvernului nr. 851 din 21 septembrie 2010 „Cu privire la edificarea compoziției sculpturale „Voievodul Mircea cel Bătrân”.

Prin hotărârea Judecătoriai Buiucani, m. Chișinău din 08 iulie 2016, a fost respinsă ca nefondată acțiunea depusă de SC „Montes Grup” SRL.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016, a fost respins apelul declarat de SC „Montes Grup” SRL și menținută hotărârea Judecătoriai Buiucani, m. Chișinău din 08 iulie 2016.

La data de 22 martie 2017, avocatul Josan Vasile, în interesele SC „Montes Grup” SRL a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a acesteia și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admise integral pretențiile formulate de către SC „Montes Grup” SRL.

În motivarea recursului, a indicat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de avocatul Josan Vasile, în interesele SC „Montes Grup” SRL, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că, reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) CPC, în sarcina recurentului este

impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 CPC, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs a avocatului Josan Vasile, în interesele SC „Montes Grup” SRL.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către avocatul Josan Vasile, în interesele SC „Montes Grup” SRL.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecător

Svetlana Filincova,

Judecători

Iurie Bejenaru,

Maria Ghervas